

Menneskealder som god og brugbar. Jeg er for øvrigt — det vil jeg gerne udtale i denne Forbindelse — ikke i Tvivl om, at de militære Myndigheder saavel ved ordinære som ved ekstraordinære Indkvarteringer af militære Styrker optræder baade hensynsfuldt og forstaaende saavel overfor Kommunalbestyrelserne som overfor de private Borgere, men jeg mener alligevel, at det vil være heldigt, at man her har saa klare Bestemmelser som muligt.

Jeg skal i øvrigt ikke komme nærmere ind paa de enkelte Paragraffer; Lovforslaget vil jo sandsynligvis gaa i Udvalg, og der vil der blive Lejlighed til at drøfte Enkelt-hederne. Jeg er af den Mening, at det vil lykkes gennem Udvalgsbehandlingen at finde en Ordning, som baade de militære Myndigheder kan være tjente med, som de Soldater, om hvem det ogsaa drejer sig, kan være tjente med, og som Kommunerne kan være tjente med. Paa mit Partis Vegne vil jeg gerne til Slut udtale, at det her foreliggende Lovforslag fra vor Side skal blive behandlet med megen Velvillie.

Petersen (Røje): Det ærede Medlem Hr. Hans Jacob Sørensen sagde bl. a., at der ikke var Tvivl om, at naar vi fik store og lyse og velindrettede Kaserner, vilde disse være at foretrække fremfor Indkvartering hos Borgerne. Deri er jeg ikke enig med det ærede Medlem. Jeg er af den Mening, at den mest betryggende Ordning, naar vi skal sende vore unge Mænd ind til Byerne, vilde være den, at de blev indkvarteret hos Borgerne. Det forekommer mig, at det vilde være ganske anderledes betryggende, hvis det kunde lade sig gøre.

Det ærede Medlem Hr. H. P. Hansen og for Resten ogsaa det ærede Medlem Hr. Carlsen-Skiødt var inde paa den Tanke, at man i Stedet for at lade Kommunerne faa en Forpligtelse til at overtage Indkvarteringen skulde lade denne Forpligtelse overgaa til Staten. Det ærede Medlem Hr. H. P. Hansen var som bekendt Medlem af Indkvarteringskommissionen, og i den Betænkning, som denne Kommission har afgivet, henleder den udtrykkelig Opmærksomheden paa dette Forhold og siger bl. a., at det vilde være den mest rationelle Ordning, at Staten overtog alle Kaserner, og hvad dermed staaer i Forbindelse, og at det var en Mulighed,

som var værd at drøfte. Nu kan det selvfølgelig ikke være min Opgave her at ville foreslaa noget i den Henseende; det være langt fra mig, thi jeg mener, det er noget, der nøje bør overvejes i et Udvalg. Jeg mener derfor, det vil være rigtigst at gøre dette. Det forekommer mig, at der er adskilligt, der taler for, at man gaar over til dette, selv om jeg paa nærværende Tidspunkt ikke vil tage endelig Stilling i saa Henseende. Der er forskellige Grunde, der efter min Mening taler derfor. Vi kan vel alle blive enige om, hvad ogsaa det ærede Medlem Hr. H. P. Hansen sagde, at hvis der er noget, der er en Statsopgave, maa det selvfølgelig være vort Forsvarsvæsen, ganske uanset, hvad man ellers kan mene om det. Men ogsaa af rent praktiske Grunde kan det være en Fordel, thi det er upraktisk, naar Stat og Kommune har alt for meget rodet sammen; og det forekommer mig at være Tilfældet i dette Tilfælde, hvor det er en særlig Statsopgave, det gælder.

Naar jeg ønsker, at en saadan Under-søgelse skal finde Sted, er det for det første, fordi det her drejer sig om en Statsopgave, og dernæst, fordi det forekommer mig, at det er vel haarde Betingelser, der bliver stillet til Kommunerne i det Forslag, der er forelagt af den højtærede Minister. Naar det foreslaas i § 9, at Statens Godtgørelse for Staldrum i særlige Bygninger skal udgøre 4½ pCt. af Bygningernes Opførelsessum og 3 pCt. af Grundens Værdi ved Bygnin-gens Opførelse, medens det i § 13 bestemmes, at hvis man ikke kan blive enig om de Sum-mer, hvortil de skal vurderes, bliver man nødt til at henvise Sagen til en Voldgift, som bliver udpeget dels af Staten, dels af Kom-munen og med en af disse to Institutioner i Fællesskab udpeget Formand, forekommer det mig, at det er en meget upraktisk Ord-ning, allerede fordi det ikke er let for de to Institutioner tilsammen at blive enige om Valget af en Formand. Jeg mener, at den bedste Ordning vilde være, at det blev uvildige Personer, som foretog en saadan Vurdering. Fremdeles kan man heller ikke sige, at det er med særlig Henrykkelse, at Kommunerne vil se fastsat en Godtgørelse af 4½ pCt. for Bygninger og 3 pCt. for Grunden. Det forekommer mig, at det er vel haarde Betingelser, man her er udsat for.

Hvad de Byer angaar, som ikke har